

lem kunde sætte et saadant nyt Forslag igjennem, gjorde jeg ved samme Leilighed opmærksom paa, at vi engang før havde vedtaget det samme Forslag, saa det var ikke noget som helst Nyt for det herværende Thing. Men det skal jeg ikke opholde mig videre ved, men kun fluttelig atter fremhæve, at jeg vil anse det for uheldigt og skadeligt for vort Lands roslige Udvikling, hvis vi nu gif til at negte Finantsloven.

Formanden (Krabbe): Da det viser sig overmaade vanskeligt at tilendebringe Forhandlingerne i Formiddag, anser jeg det rettest at standse dem paa dette Punkt. Der vil da blive afholdt et Aftensmøde Kl. 7 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af 3die Behandling af:
Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra
1ste April 1879 til 31te Marts 1880.

Mødet hævet Kl. 5.

To og halvsjerdstindstyvende Møde.

Lørdagen den 10de Mai Kl. 7 $\frac{1}{2}$.

Sekretæren, Bønløkke, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underskreven.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af 3die Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1879 til 31te Marts 1880.

Seth: Under en tidligere Diskussion her i Thinget sagde jeg til den ærede Conseilspræsident, at jeg ikke efter min Overbevisning kunde anse den foreløbige Lov af 12te April 1877 for forenelig med Grundlovens §§ 49 og 25, og da jeg spurgte den ærede Conseilspræsident, om han vilde fortænte Nogen i at nære denne Anskuelse, saa svarede han mig, hvis min Grindring ikke skuffer mig, at saa intolerant vilde han ikke være, naar det kun ikke tilspøedes, at denne Anskuelse maatte deles af alle fornuftige og samvittighedsfulde Mænd. Sæller ikke jeg ønsker at være in-

tolerant, og det stiller sig for mig saaledes, at vil man retteligen bedømme den nuværende politiske Stilling, saa maa man ikke blot se hen til Personerne, se hen til den nuværende politiske Stillings nærmeste Værerer, men saa maa man tillige se ud over Personerne. — Dengang, da Frihedens Morgenrøde oprandt her i Landet, som vi Aldre jo saa godt kunne erindre, dengang, da et kraftigt Stød bragte det politiske Hændel til at svinge langt ud paa Frihedens Bane, da sølte man, at det gjaldt om at gribe, hvad Diebliffet bød. Jeg saae, her for et Diebliff siden i Salen vor ærede Aldersformand, og han udtalte dengang her i Salen, da der var Tale om at vente med at votere Grundloven, indtil man kunde faae Slesvig med, omirent de Ord, at, dersom det gjaldt i Menneskelivet, at det gunstige Diebliff maa gribes og benyttes, hvis man ikke vilde tabe det, saa gjaldt det vissefængen ogsaa i Folkelivet. Man havde en Følelse af, og den udtaltes af flere Talere dengang, at, hvad der blev budt dengang i Diebliffet, det vilde, dersom man ikke greb det og fastholdt det, vanskeligt blive budt senere, og man besluttede sig derved til at vedtage Grundloven uden at faae Slesvig med, for hvilken den, som bekendt, tillige var bestemt. Hvor smuk var ikke denne Ordning, som Grundloven bød af den politiske Representation. Et Andetkammer, sammensat af Mænd, valgte ved den almindelige Valgret, og til hvis Valgbarhed der kun knyttedes 25-Mars Alder, selvstændig Stilling og et uberygtet Navn, og ved Siden deraf et Førstekammer, valgt af den almindelige Valgret, men hvor man havde sikret den økonomisk uafhængige Stilling og den modne Alder en Plads. Saalænge denne Ordning bestod, var Danmark lykkelig; men de stærke Vaand, med hvilke man omgav Forsætningen, og med hvilke man søgte at sætne den unge Frihed, løsnedes ogsaa først, da man begyndte at omgaaes med den Tanke istedetfor den almindelige Valgret at sætte en privilegeret Valgret, at sætte Valgretscensus istedetfor Valgbarhedscensus. Det var da man gav den Tanke Rum, at det var den økonomiske Stilling, Pengene, der burde give Valgret, at det begyndte at gaa tilbage med Friheden. Siden den Tid forekommer det mig, at der har ikke ret været Held eller Lykke med Noget af hvad man i politisk Henseende har foretaget i Danmark hverken udadtil eller indadtil. Mange have staaet i denne Tilbagegang Henseende, som efter den Tid mere og mere har fundet Sted, men det er mit faste Haab, at denne Tilbagegang snart vil have naaet sit yderste Maal, og at vi da ville vende tilbage til Frihedens Vej. For mig er der ikke, siden jeg sidst afgav min Stemme i Anledning af Finantsloven, indtraadt nogen Forandring, som for mig kunde være afgjørende i Henseende til at forandre min Stemmegivning. Ligesom jeg forrige Gang stemte imod Finantsloven, saaledes agter jeg ogsaa denne Gang at gjøre det. Jeg